

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Fl. Mureșanu: Sacerdoțiul legii celei noi.
Gh. Todea: Congresul Micei înțelegeri Studențești.
Pr. L. David: Conferința de toamnă a preoților
din protopopiatul Aiud.

Cronică.
Circular și comunicat oficial.
Licitatie minuendă (repețită) pentru zidirea bi-
sericii din Huedin.

Sacerdoțiul legii celei noi.¹⁾

Rândurile ce urmează le dăm cu un în-
doit scop:

1. Ca un avertisment pentru puternicii
zilei, cari duc până la cinism gătuirea Bi-
sericii noastre ortodoxe și a slujitorilor ei,
amputându-o prin simulacrul unui așa zis
buget de sacrificiu, ce sacrifică tocmai **ase-
zământul** căruia niciodată, în măsură echi-
tabilă, nu i-ar putea acorda atât cât i se
cuvine, — pe de-o parte pentru tot ce a
făcut până acum, timp de 18 veacuri, iar
pe de altă parte pentru ceea ce nu vor pu-
tea face niciodată, toate celelalte instituții
suprapuse.

Numai muza dela Tiraspol poate să in-
spire monstruozițiile și atitudinile pe cari
unii dintre politicieni le-au formulat față
de Biserică și de tot ce poartă pecetea mar-
tiriului ei milenar. Dacă aceasta e realita-
tea — și aceasta pare a fi — semnul ră-
tăcirii cei din urmă nu e departe de ori-
zont. Acei încredințați cu destinele acestui
neam, prin astfel de măsuri — ca și aceste
din ultimul timp — dovedesc atrofierea con-
științei rostului și senzului existenței noas-
tre. Memoria și-au trecut-o de mult în pen-
zie, altfel și-ar aminti, trecând în fiecare
dimineață pe lângă clopotul din dealul Pa-
triarhiei, că acela a sunat odată, la glasul
unui Vlădică — și de-atunci nu e chiar
așa multă vreme.

Trebue să se facă odată lumină și să
le intre tuturor în cap, dela cei mai de sus

până la cei mai de jos, că: Biserica nu
este un apendice printre celelalte instituții
ale Statului și deci tratată în consecință.
Nu! — Ea este însuși sufletul neamului și
ori-ce atentat împotriva ei este un criminal
atentat la sufletul existenței noastre!

2. Al doilea scop, fără comentariu, pri-
vește pe acei ce sunt învredniciți cu pu-
terea sacerdoțiului creștin. În timp ce bu-
năoară în America se înființează fundații
pentru pregătirea și întreținerea așa numi-
ților șefi (leaders) pentru viața morală, cari
fundații oferă salarii persoanelor cu vocație
ca scutite de grija existenței materiale să
se poată consacra în întregime educației
morale și religioase a societății, la noi sin-
gura instituție care prin sublimitatea sacer-
doțiului și prin slujitorii ei poartă această
sarcină — cu aceleași palme învârtoșate de
poveri lumești, pe cari le-ar putea arăta
celor cărmuitori tot așa ca și Pavel odi-
nioară Atenienilor — este paralizată prin
măsuri pe cari politicienii noștri le iau
drept cele mai recente în apusul după care
le curg ochii. Acei dintre onorabili mi-
niștrii cari știu și englezește, ar face bine
să-i țină în curent pe colegii lor de pe la
instrucție și culte și să-i facă atenți că
nouile lor idei, aiurea sunt de mult înve-
chite. — Or noi tot cu două poște în urma
lumii?!

*

Preoția este cea mai înaltă dovadă
de iubire față de Isus Christos.

Isus adresându-se Apostolului Petru, îi
zice: Petre mă iubești tu? — Petru în în-

¹⁾ După Sf. Ioan Chrysostom. M. Jeannin — Saint Jean
Chrysostome — oeuvres complètes vol. I. 1863. Traité du
Sacerdoce.

treit răspuns, spunând: Da Doamne, Tu știi că Te iubesc. — Isus adaugă: Dacă tu mă iubești, paște oile mele. (Ioan 21, 15.)

Mântuitorul care cunoștea adâncul inimilor, nu avea nevoie ca să se convingă ori să afle dacă discipolul îl iubește sau nu — pentru El nimic fiind ascuns. Rostul acestei întrebări este altul — ca prin ea să ne arate nețărmurita Sa grija pentru păstoria turmei Sale, această sarcină a păstoririi socotindu-o cea mai înaltă și mai de preț funcțiune, singura care poate să constituie mărturia iubirii față de El și să revoce întreita lepădare a lui Petru.

Dacă obiectul iubirii divine fiind sufletul omenesc pe care atât de mult l-a iubit, încât pe unicul Său Fiu l-a adus jertfă pe altarul de mântuire al omului, spre a-l așeza din nou în starea de neprihănire originară, în raportul de fiu față de nemărginirea bunătății Sale părintești; păzirea sanctuarului acestui suflet pentru sfințirea căruia Isus și-a vărsat sângele, este încredințată ministerului preoției noiei legi creștinești a harului. Așa cum jertfa divină este mărturia iubirii față de om, la fel perpetuarea păstoririi lui, este mărturia iubirii față de Isus. Iubirea și devotamentul servitorului nostru o judecăm după grija ce o poartă turmei încredințate lui spre păzire, deși nu este vorba decât de vite ce se prețuesc și se cumpără cu arginți, cu atât mai mult oblăduirea sufletului omenesc răscum-părat nu cu arginți nici cu altceva asemănător, ci cu însuși dumnezeescul sânge a lui Isus, constituie suprema dovadă de iubire.

*

Preoția este de natură cerească.

Misiunea preoțească ori mai precis Sacerdotiul se exercită pe pământ însă el are rangul său în ordinea lucrurilor suprapământeste, căci nu om, inger, arhanghel ori o altă creatură, ci însuși divinul *Paraclet*, el însuși a pecetluit acest rang, El este care a dat oamenilor sublima încredere de a exercita, deși îmbrăcați în carne și oase, ministeriu de pură spiritualitate.

Când tu vezi pe Mântuitorul jertfit și întins pe altar, preotul care se apleacă asupra jertfei rugându-se, și toți credincioșii împurpurați de prețiosul sânge, mai ai impresia că ești printre oameni sau chiar pe pământ? Nu ești în acele clipe transportat

în sferile eternului și toată gândirea cârnii izgonită ca și cum ai fi un pur spirit, despoiat de materialitate, nu contemplați în acele clipe, misterul mai presus de fire, al unei lumi superioare?! O, ce minune! Ce măreție divină! Acela ce este așezat acolo în înălțimi, de-a dreapta Tatălui, în acel moment se lasă atins de mâna omenescă, se dăruiește tuturor acelora ce voiesc să-L primească și să-L strângă la inimă lor; iată ce se petrece în acel moment în *fața privirilor credinței*. Sunt aceste lucruri de natura celor pe cari le putem privi în ordinea lumească obișnuită?

Reprezintă-ți pe Ilie, o imensă mulțime împrejurul lui, și jertfa întinsă pe piatră. Toată lumea în așteptare și în profundă tăcere, singur profetul rugându-se cu glas înalt; apoi dintr'odată o flacără din înălțimile cerului se precipită mistuind holocaustele.

Toate aceste sunt minunate și în măsură să zgudue cel mai impietrit suflet. Dela acest spectacol, treci însă la celebrarea misterelor noastre creștinești ortodoxe și vei găsi lucruri pe cari admirația nu le poate cuprinde. Preotul din fața altarului face să se coboare nu foc ci însuși Duhul sfințitor. Rugăciunea sa se ridică nu pentru ca o flacără să vină de sus și să mistuiască ofrandele pregătite, ci pentru ca grația coborându-se peste obște să îmbrățișeze toate sufletele și să le facă mai strălucitoare decât aurul lămurit în foc.

*

Sublimitatea ministerului sacerdotal în noua lege creștinească a harului.

Dacă ne gândim că este un muritor îmbrăcat în legăturile cârnii și sângelui acel ce poate să se apropie de natura nemuritoare, profunzimea acestui mister ne uimește în același timp ca puterea ce grația Duhului Sfânt a conferit preotului, care săvârșește această taină și altele nu mai de puțin preț pentru mântuirea noastră.

Creaturi ce locuiesc pe pământ, cari au existența lor legată de glie, sunt chemați să administreze lucruri cerești, să exercite o putere ce Tatăl nu a dat-o nici Îngerilor nici Arhanghelilor! Căci nu acestora le-a zis: *Ce veți lega pe pământ va fi legat și în cer; ce veți deslega pe pământ va fi deslegat și în cer.* (Matei 18, 18.)

Puternicii lumii au și ei puterea de a lega, dar numai corpul; legătura de care ne vorbește Evanghelia este o legătură ce cuprinde sufletul, și care se ridică până la ceruri. Preotului i s'a dat, așa zicând, toată puterea în cer. — El a zis: Acelora ce veți ierta păcatele vor fi iertate; acelora ce le veți ținea vor fi ținute. (Ioan 20, 23.) Există o putere mai presus decât aceasta? *Tatăl a dat Fiului toată judecata* (Ioan 5, 22) și Fiul a trecut-o această putere în mâna sacerdoțului.

Fără funcțiunea sacerdoțului nu există mântuire nici împlinirea promisiunilor divine — de aici rezultă clar, absurditatea în care stăruiesc sectele și toate grupările mari ori mărunte cari caută mântuirea înafară de ministeriul sacerdotal continuat fără întrerupere, prin punerea mânilor, dela Christos până în zilele noastre.

Nimeni nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu, dacă nu se naște din apă și din duh sfânt. (Ioan 3, 5.) Cel ce nu mănâncă trupul Mântuitorului și nu bea sângele Său, este exclus din viața vecinică. (Ioan 6, 54.) Deci, dacă aceste binefaceri nu pot fi conferite decât prin mâna consacrată, ce mijloace ar fi înafară de acest ministeriu al preoției, de a evita focul infernului, ori de a ajunge la cununile slavei ce ne este pregătită?

*

Dacă părinții ne dau viața corporală, preotul ne comunică viața sufletului; el poate chiar să ni-o redea, prin botez și împărtășanie, — dacă am pierdut-o.

Renașterea spirituală este un privilegiu al preotului; singur el poate să ne cheme la viața grației, prin botez, prin care suntem făcuți membre ale Trupului Lui Christos. De aci „Trebue nu numai să-i respectăm pe preoți mai mult decât pe părinți și regi, ci să-i iubim chiar mai mult decât pe înșiși părinții noștri. Aceștia ne-au născut din sânge și din voința cărnii, preoții ne-au făcut să ne naștem ca fii ai lui Dumnezeu; lor le datorim fericitoarea noastră regenerare, adevărata libertate de care ne bucurăm, adopțiunea noastră în ordinea grației.“¹⁾ Când este vorba de pedepsire ori de împărtășirea grației, preotul a primit dela Dumnezeu mai multă putere decât părinții

noștri în ordinea naturală. Între unii și alții, diferența este atât de mare ca și între viața prezentă și cea viitoare. Părinții ne dau nașterea pentru cea dintâi, iar preotul pentru cea de a doua. În timp ce părinților trupești le este cu neputință să ne scutească de moartea trupească, ori de eventuale suferinți și boale ce s'ar abate peste noi, preotul adesea tămăduiește sufletul ce s'ar găsi pe calea peirii, prin puterea rugăciunii în numele lui Isus. — Dacă cineva dintre voi, zice Apostolul Iacob, este bolnav să cheme preoții Bisericii ca ei să se roage pentru el ungându-l cu unt de lemn în numele Mântuitorului; și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Dumnezeu îl va izbăvi; și de a săvârși păcate i se vor ierta. (Iacob 5, 14.)

*

Preotul legii vechi constată numai vindecarea leprei corporale, preotul legii noi vindecă „lepra“ sufletului.

În legea Vechiului Testament singur preotul avea dreptul să judece dacă cineva era sau nu curățit de lepră. Preotul legii harului are puterea nu numai de a verifica lepra sufletului, ci de a o și vindeca. Ce distanță desparte vechea preoție de cea nouă și cu toate acestea dignitatea sacerdotală era cea mai râvnită, la evrei.

Acei ce însă nesocotesc preoția nouă, sunt mult mai sacrilegiuitori decât Datan — Numeri 16 — și vrednici de o mai severă pedeapsă. Datan și soții pretinzând diregătoria ce nu le aparținea, prin faptul că ei au voit să o uzurpe prin ambiție, înseamnă că avea o valoare supremă pentru care o râvneau. Însă sacerdoțul creștin fiind în posesiunea unei sublimități și autorități incomparabil mai presus decât cel de altă dată, nesocotirea lui sub ori-ce raport (chiar și bugetar) constituie o crimă mult mai odioasă. Nu există nici o paritate sub raportul ultragiului între pretinderea unei demnități la care nu ai dreptul — așa cum a făcut Datan — și între nesocotirea ori disprețuirea neprețuitelor „bunuri“ ce sacerdoțul creștin rezumă în el — „pe cât de mare este depărtarea între admirație și dispreț, cu atât aceasta de a două crimă este mai grea ca și cea dintâi. Care suflet va fi atât de mizerabil încât să disprețuiască atât de auguste prerogative“ — cu

¹⁾ Op. cit. pag. 583.

cari este înzestrat sacerdoțiul creștin? (al unor politicieni de-ai noștrii!) — Nici unul afară numai dacă nu se găsește sub puterea și sub țepa lui Satan¹⁾ (cum sunt francmasonii politici!)

Acesta este cuvântul Sf. Ioan Chrysostomul despre un aspect al sacerdoțiului creștin.

Strasbourg, Febr. 1931.

Fl. Mureșanu.

Congresul

Micei Înțelegeri Studentești.

Mica Înțelegere Studentească s'a înființat în 29 August 1929, la Cluj, de către studenții Români, Cehi și Sârbi, cu scopul de a ușura colaborarea pe toate terenele practice studentești, de a aprofunda relațiile în vederea creerii unor legături și mai strânse între cele trei națiuni pentru a putea forma un puternic front în apărarea și protejarea intereselor comune celor trei națiuni cari o compun. Căci nu trebuie să uităm că, cu toate congresele internaționale, cu toate pactele de neagresiune și cu toate imnele pe cari le înalță propagatorii pacifismului, în câmpul păcii, în netezirea asperităților lăsate de războiul trecut, nu s'a ajuns încă la nimic pozitiv. Rostul nostru a tineretului celor trei popoare, cari formează Mica Antantă e, ca împreună, uniți, să luptăm pentru întărirea și păstrarea libertății și independenței noastre naționale pentru câștigarea cărora s'a sângerat atât de mult în trecut. În această lumină trebuie să fie privită colaborarea celor trei Uniuni Naționale studentești.

Această colaborare s'a inaugurat anul trecut primul ei Congres ținut la Praga. În acest an urmă ca între 15—21 Martie, să se întrunească pentru a doua oară tânăra generație a celor trei națiuni înfrățite, în congres la București. Însă, întrucât colegii Iugoslavi din cauza unor împrejurări de ultima oară au fost împedecați ca să ia parte la congres, congresul s'a amânat totul transformându-se într'o vizită a studenților Cehi, menținându-se aproape neschimbat programul vizitațiilor, recepțiilor și festivalurilor aranjate în onoarea congresiștilor.

Vrednice sunt de relevat strălucitele fes-

tivaluri date de studenții Cehi și Români, unde bogatele programe artistice s'au desfășurat într'un entuziasm indescritibil.

Concomitent cu aceasta s'a mai ținut la București și procongresul Asociației generale a studenților teologi ortodocși din România, la care au luat parte delegați dela toate Facultățile și Academiile de teologie din țară. Cu această ocazie s'a ales comitetul Asociației, s'au făcut demersurile necesare pe lângă sf. Sinod de a-și da înalta-i aprobare pentru funcționarea Asociației și s'au cetit rapoartele ce urmează să fie debătute la primul congres al Asociației ce se va ținea încă în astă primăvară la Cluj.

Faptul, că societatea noastră și de astădată a putut să fie reprezentată și la aceste două manifestări se datorește ocrotirii înalte și a deosebitei griji ce ni-o poartă Preasfințitul nostru episcop Nicolae Ivan. De aceia, ne simțim adânc îndatorați ca și pe această cale să-I aducem respectuoasele noastre mulțumiri pentru ajutorul bănesc ce ni s'a dat.

Gheorghe Todea,
student în teologie.

CONFERINȚE PREOȚEȘTI
ȘI CERCURI RELIGIOASE

Conferința de toamnă a preoților din protopopiatul Aiud.

Preoțimea din tractul Aiud și-a ținut conferința de toamnă (administrativă) în ziua de Vineri 19 Decembrie 1930 la centrul protopopiatului.

Conform programei la 8 dimineața s'a servit în modesta capelă ortodoxă sf. Liturghie, continuându-se la urmă cu slujba invocării Duhului sfânt. Slujba s'a oficiat de preoții C. Suciu, V. Bărluțiu și păr. prot. I. Pop, ceilalți au susținut strana. Preoții au avut câteva clipe de adâncă reculegere sufletească.

După terminarea serviciului divin, preoții se întrunesc în conferință în casa protopopescă. La ora 9½ păr. prot. I. Pop deschide conferința printr'un cuvânt introductiv în legătură cu ideea despre societățile religioase. P. Cucernicia Sa arată că omul este o ființă socială. Se întreabă dacă este ceva social în doctrina creștină. Arată că

¹⁾ Op. cit. pag. 584.

Mântuitorul în opera sa de mântuire a câștigat pe aderenții săi în chip individual, dar nu lipsesc în evanghelie și indicațiuni cari ne arată că El a avut în vedere și binele social, binele universal. Astfel Mântuitorul la vârsta de 12 ani participă la viața publică, mai târziu se arată în tot locul în mijlocul mulțimii (pe muntele fericirilor, în pustie, pe mare etc.) În concluzie, stabilește că ideea societăților religioase derivă din menirea socială a creștinismului și a Bisericii lui Christos. Viața socială este supusă legilor de evoluție. Viața socială a credincioșilor noștri a fost adusă de vremile ce s'au precipitat într-o sferă de preocupări publice. Aproape nu este parohie în care să nu se fi ivit ideea înființării vre-unei societăți. Preotul trebuie să țină seamă de acest curent și să-l capteze în alvia trebuințelor sufletești a credincioșilor.

Pr. Candin Suciu în numele preoției mulțumește păr. Protopop pentru înțeleptele sfaturi și îndemnuri în vederea unui apostolat tot mai devotat. În altă ordine de idei îi aduce vii mulțumiri pentru lupta ce a purtat-o în toamna acestui an prin viu grai și cu condeiul în câștigarea caselor parohiale — proprietatea județului — cari acum sunt donate de Consiliul județan pentru trebuințele parohiei ort. Aiud. Conferința preoțească și pe calea aceasta aduce mulțumiri tuturor membrilor ortodocși din Consiliul jud. Alba pentru solidaritatea ortodoxă și creștină ce au dovedit-o cu acest prilej. În deosebi mulțumim distinșilor Dr. I. Pop și păr. prot. A. Baba pentru lupta ce au dus-o în câștigarea unei cauze drepte și de dreptate socială.

Urmează apoi constituirea biroului alegându-se doi bărbați de încredere și un notar. Se constată că sunt prezenți 14 preoți și absenți 5.

După acestea se trece la ordinea de zi. Se citește primul referat despre „Societatea Sf. Gheorghe” lucrat de pr. Ioan Popa, Decea. Bazat pe statutele acestei asociații, arată că ce este societatea sf. Gheorghe, ce este scopul ei și mijloacele ei de realizare a scopului. Constată în general un mare defect al vieții tinerimei noastre: lipsa de educație religioasă și ca o consecință a ei, totala lipsă de evlavie a tinerimei atât

la țărani cât și la intelectuali. Sf. Sa găsește că cel mai eficace mijloc de atragerea tineretului în sfera de gândire religioasă este cântarea religioasă adică corul. Constată că poporul nostru încă nu este pregătit pentru societăți morale și culturale; pentru acest scop trebuie pregătit timp mai îndelungat. Face obiecțiunea că conducerea societății — după statut — este prea democratică. Află chiar că timpul de față poporul fiind anarhizat de curentul politicianist nu se organizează în societăți morale.

Pr. L. David spune că, tinerimea nu poate fi lăsată în brațele indiferentismului religios. Organizarea societății sf. Gheorghe trebuie lătită. În noua latură de lucru preotul are lipsă de un îndreptar chiar teoretic. Recomandă cărțile următoare: Ep. Grigore Comșa, În slujba misionarismului ortodox; Dr. O. Tarangul, Manualul de catehizație (Bibl. Preot. ort. Arad).

Pr. L. Sava, zice că pentru organizarea reușită a soc. sf. Gheorghe într-o parohie se cere concursul tuturor factorilor intelectuali.

V. Bârluțiu crede că Soc. sf. Gheorghe să se organizeze și în cadrele școlilor secundare de către catiheti. E un nou mijloc de formare a conștiinței religioase a tineretului de școală.

Păr. prot. I. Pop, constată că deși poporul nostru este greu de organizat, totuși el are tendința socială și se manifestă social (în șezatori etc.) și se poate cu osteneală și abnegație să se înființeze și societatea tinerimei chiar admitând elementul distractiv „jocul” tocmai pentruca în drumul nou să pleci la început cu elemente vechi. Recomandă cartea d-lui Gh. Mugur, Cartea misionarului.

După desbatere Conferința stabilește următoarele concluze: Anul 1931 să fie un început de muncă în această latură studiind și meditănd asupra mijloacelor potrivite pentru înființarea societății tinerimei sf. Gheorghe.

Fiecare preot să-și comande cele trei (3) lucrări menționate mai sus pe cari să le studieze serios și să-și fixeze puncte de orientare în lucrul său.

Se trece la punctul b. al programei invitându-se păr. S. Savu a-și citi tema despre „Reuniunea de femei”. Sf. Sa arată

rolul religios al femeii în trecutul omenirii și a asociațiilor religioase femești. Reuniunile de femei au scopul de a întări sentimentul religios — și a se ocupa cu înfrumșetarea lăcașurilor dumnezeiești. Vorbind de reuniunea din parohia sa arată ce s'a lucrat, rezultatul ce s'a ajuns. Preotul să fie veghea neadormită, atunci reuniunea ajunge să fie de un real folos.

Punându-se în discuție chestiunea se constată că, s'a tratat în conferința preoțască din 21/XII 1927. Conferința aduce drept concluz că societatea „Reuniunea de femei” ar putea fi îndrumată cu folos și pentru inițierea operei caritative a bisericii (îngrijirea de bolnavi, binefaceri pentru săraci etc.)

La ordinea zilei urmează cetirea temei: „Oastea Domnului, Societatea de temperanță și Școala de Dumineca” lucrată de pr. L. David ca referent principal. Se face istoricul acestei mișcări religioase, scopul pe care-l urmărește, principiile și regulile ei. Răspândirea ei. Dușmanii și apărătorii ei. Foloasele ei. Aci se constată că, Oastea Domnului este o mare mișcare de renaștere sufletească. Oastea Domnului este cea mai puternică mișcare antisectară a bisericii. Este straja ortodoxiei românești împotriva lupilor răpitori de suflete. Activitatea misionară este o latură foarte importantă a acestei mișcări. Ortodoxia română în ce privește misionarismul intern în Oastea Domnului are un sprijinitor și ajutor de mână întâi. Ea desleagă problema apostolatului laic căci aderenții ei sunt entuziați misionari ai evangheliei sfinte. Apoi Oastea Domnului este cea mai puternică mișcare antialcoolică din întreagă țara. Oastea Domnului a închis 11 cârciume și a desbărat de patima beției vre-o 15,000 creștini. În sfârșit se arată mijloacele cum se înființează societatea.

Dacă pleacă din inițiativa credincioșilor, preotul să fie în fruntea ei. Dacă voește să o inițieze el, să înceapă cu ajutorul organului de publicitate „Lumina Satelor” cu adausul „Oastea Domnului”. Bine inițiată și bine condusă este colaboratoarea cea mai sinceră și devotată a bisericii în opera ei de evanghelizare.

Societatea de temperanță cu sediul în București este o mișcare antialcoolică. Acea-

stă mișcare nu așa lătită și n'a înregistrat succese durabile. Oastea Domnului fiindcă este și o mare mișcare antialcoolică, și a ajuns la rezultate foarte măgulitoare, preoțimea vom lucra mai cu succes în combaterea alcoolului cu Oastea Domnului decât cu Temperanța.

Școala de Dumineca este o instituție străină, adusă de pe pământ englez. O putem folosi tot în cadrele Oastei Domnului.

Punându-se chestiunea în discuție, majoritatea membrilor constată că în general Oastea Domnului este o sănătoasă mișcare de trezire a conștiinței religioase în cadrele tradiției bisericești.

Oastea Domnului nu este desigur o mișcare religioasă desăvârșită. Ea va avea și defecte. Acum după munca de trezire religioasă, ea trebuie pusă în nemijlocit contact cu însuși centrul vieții religioase cu Mântuitorul Isus Christos în Cina Domnului adică în sfânta Taină a împărtășaniei.

Conferința aduce în concluz următoarele hotărâri: Fiecare preot este obligat să-și aboneze „Lumina Satelor” și „Oastea Domnului” și să facă propagandă pentru ele în parohia sa. Unde se ivește Oastea Domnului să fie în fruntea ei.

Conferința își însușește concluziile din operatul pr. L. David și declară toate trei lucrările de reușite.

La punctul 4 despre discuții și lămuriri în legătură cu serviciul divin se constată că, nu se face de toți slujba uniform. În punctele ei esențiale ea trebuie să fie uniformă. Chiar rugăciunea de prefacere nu se rosteste uniform. Unii rostesc rugăciunea în ordinea din liturghier. E greșit. S'a studiat și s'a lămurit ca să se rostescă întâi: Doamne, ceta ce ai trimis pe preasfântul Tău Duh... (3 ori) apoi: Încă aducem Ție... Și fă adică pâinea aceasta... (sunând odată din clopoțel) Iar ce este în Potirul acesta... (tot numai odată se sună) Prefăcându-le cu Duhul Tău cel sfânt (3 ori). Rugăciunile Ca să fie celorce se vor cumineca... Încă aducem Ție... să le zică preotul în genunchi.

La noi poporul nu îngenunche la actul prefacerii. Trebuie lămurit prin predici liturghice și introdusă îngenuncherea în semn de umilintă și adâncă reculegere.

În loc de înțelepciune dreaptă să se zică — Înțelepciune dreaptă. În loc de: Și

să fie *milele* marelui Dumnezeu să se rostească și să fie mila marelui Dumnezeu. Autoritatea superioară bisericească să vegheze ca aceste greșeli să nu se mai perpetueze în liturghiere. Conferința mai hotărăște, că preotul să se pregătească sufletește pentru slujba sf. Liturghii cetind canonul prescriș și anume ceasul 3, 6 și Rânduiala sf. cuminecături. (Vezi Liturghierul de Sibiu pag. 227.)

La punctul comunicării se citesc ordinele mai însemnate ale Ven. Consiliu Eparhial din cursul anului 1930.

În urmă, unul din preoții de față cește un cuvânt de protest împotriva uneltirilor unației.

Conferința își însușește acest protest și se declară solidară în apărarea drepturilor inalienabile ale ortodoxiei precum și lupta de respingerea tuturor atacurilor vrăjmașe pornite asupra bisericei strămoșești.

Prezidentul mulțumește Conferinței pentru munca pe care a depus-o membrii în elucidarea problemelor cari s'au discutat și declară ședința închisă.

Pr. L. David, Geomal,
not. conf. preotești.

CRONICĂ

Predică în Biserica Catedrală. Sf. Mucenic Gheorghe (Joi 23 Apr.), va predică Prof. *Andrei Buzdug*. — În Capela Școlii Superioare de Comerț, va servi și predică Pr. *I. Goron*.

Duminecă 26 Aprilie în Biserica Catedrală va predică Prot. *Nic. Vasiiu*. — În Capela Școlii Superioare de Comerț va servi și predică Pr. *I. Cioara*.

M. Sa Regele Carol al II-lea, după cum anunță ziarele din Capitală, a postit întregă săptămâna patimilor, apoi s'a mărțurisit și împărțășit. Câți din sftnicii Lui au făcut la fel?

Serbarea Sfințelor Paști în Cluj s'a desfășurat cu aceeași solemnitate ca și în anii trecuți. Prea Sf. Sa Episcopul nostru *Nicolae* a participat la toate slujbele din săptămâna Patimilor. La slujba Învierii și în ziua întâi de Paști P. St. Sa a servit asistat de P. On. consilieri eparhiali, revizorul, protopopul, parohii Clujului și diaconii ceremoniali. La sfârșitul sf. liturghii P. Sf. Sa a rostit o înălțătoare cuvântare plină de înțelepte și creștinești învățături, care a fost ascultată cu deosebită atențiune de numeroșii credincioși. — A doua zi a servit un sobor de trei preoți, iar predică a rostit-o P. On. archidiacon Dr. I. Vască.

Deces. Pr. *Vasile Teotelecan* fost paroh în Păniceni, protopopiatul Huedinului, după o scurtă și grea suferință a adormit în Domnul în ziua de 4 Aprilie c. în vârstă de 63 ani și după o păstorire de 38 ani. Indureratei soții îi transmitem sincere condoleanțe. Bunul Dumnezeu îl odihnească în pace.

Deces. În 12 Martie, a. c., a încetat din viață, la Baia-de-Arieș *Sofia Danciu* văduva protopopului Ion Danciu, în vârstă de 89 ani. Răposata a făcut parte dintr'o veche familie preotească din Munții Apuseni, unde tatăl său, protopopul N. Fodorean a avut un rol activ în mișcările revoluționare dela 1848, luptând alături de oastea lui Avram Iancu, în Munții Abrudului. În mormântarea a avut loc, în 14 Martie, prohodul fiind oficiat de Prea On. Domn, protopop stavrofor, Vasile Gan, asistat de preoții Aurel Boeriu și Silviu Jina. Defuncta a fost cu adevărat evlavioasă, păstrând cu sfințenie tradițiile vechilor familii de preoți, pe cari le-a lăsat moștenire fiului său, nepoților și numeroșilor strănepoți, pe cari i-a ținut pe brațe până la adânci bătrânețe. Bunul Dumnezeu să o odihnească în pace.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ
Nr. 2602—1931.

CIRCULAR
cătrecătre toate oficiile parohiale din eparhie.

Am constatat din rapoartele oficiale ale protopopilor noștrii, ale revizorului și misionarului eparhial, că și acum se mai găsesc cimiterii lăstate cu totul în părăsire, neîngrijite și neîngărdite cu pălanc ori cu gard viu, așa că mormintele nu se mai cunosc, iarba și buruienile cresc în voie nestingherite de nimenea. În urma aces-

tora dispunem din nou și îndrumăm organele noastre parohiale, ca începând cu primăvara anului curent să aducă cimiteriile în ordine și bună rânduială, ținând seamă că prin sfințenia lor aceste sunt locuri de odihnă pentru înaintașii lor.

Oprim odată pentru totdeauna pășunatul cu vitele în aceste locuri și contravenienții vor fi supuși celor mai aspre pedepse, fie ei clerici ori mireni, căci în definitiv totuși e vremea, ca să înțeleagă toți, că trăim în o lume civilizată și trebuie să cinstim locul de odihnă al celor ce au fost părinții lor.

Bine ar fi dacă preoții noștri uzufructuari ar pune în cimitirii pomi roditori, și ar trasa cimiteriile cu drum regulat, dând posibilitate credincioșilor, ca să sădească pe morminți flori și să prezinte vizitatorilor aspecte de mulțumire sufletească.

Protopopii noștri ne vor raporta despre starea în care se găsesc toate cimiteriile din tract, cu provocare la acest circular, până la 1 Iunie, ca să putem eventual lua măsuri de îndreptare.

Cluj, la 10 Aprilie 1931.

Consiliul eparhial.

Nr. 2463—1931.

COMUNICAT

Aducem la cunoștință preoțimei noastre hotărârea Nr. 612 dela 17 Martie a. c. a Sf. Sinod, în următoarele:

„1. Cântăreții sunt îndatorați să depună la intrarea în slujbă un jurământ de credință în fața preotului paroh, în biserică și după următorul formular:

„Înainte de Dumnezeu atotputernicului jur credință Regelui și Chiriarhului meu, intereselor țării și ale Bisericii mele, de a observa în totul Constituția și legile țării precum și canoanele Bisericii; de a executa cu cinste și conștiință funcțiunile ce-mi sunt încredințate și de a nu face nimic de natură de a primejdui ordinea în Stat și în Biserică. Așa să-mi ajute Dumnezeu.“

2. Cântăreții care n'au depus jurământ, îl vor depune imediat ce vor fi încunoștințați de Chiriarh.“

Îndrumăm deci pe toți preoții noștri ca

să ia dela cântăreții instituți în mod legal de cantori ai bisericii, jurământul de mai sus, pe care iscălit de respectivii cântăreți să-l înainteze aici prin oficiul protopopesc.

Cluj, la 7 Aprilie 1931.

Consiliul eparhial.

Nr. 160—931.

(21) 1—1

Licitație minuendă (repețită).

Consiliul parohial ort. rom. din orașul Huedin județul Cluj dă în întreprindere pe cale de licitație minuendă *zidirea bisericii* conform planului și devizului aprobat de Ven. Consiliu Eparhial din Cluj sub Nr. 6006 din 1930 și invită pe cei interesați ca până la *26 Aprilie 1931 ora 12 a. m.*, să-și înainteze Consiliului parohial, oferte în scris, închise și sigilate.

Licitația se va ține în aceeași zi (26 Aprilie) ora 3 d. m. în cancelaria oficiului parohial ort. român din Huedin. Comuna bisericească va da în natură piatră și cărămidă — a căror prețuri se vor scoate din deviz. Celelalte materiale necesare, transportarea lor cât și lucrătorii cad în sarcina antreprenorului care va lua biserica.

Concurenții vor depune un vadiu în numerar, hârtii de valoare, libel de bancă acceptabile, sau imobil liber de sarcini, de cel puțin 10% asupra prețului total din deviz de Lei 1,608.165.

Planul proiectul de deviz și condițiunile speciale de executare se pot vedea la oficiul parohial ort. român din Huedin.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința zidirea bisericii fără considerare la prețuri și condiții, aceluia dintre ofertanți care va prezenta mai multă garanță și soliditate. Epitropia parohială nu suportă spesele de participare la licitație.

Huedin, la 5 Aprilie 1931.

Aurel Muntean,
paroh-protop. ort. rom.

Ioan Georgescu,
epitrop.

A apărut „TRIODUL“ aprobat de Sf. Sinod. — Se află în vânzare la:

LIBRĂRIA EPARHIALĂ
Cluj (Piața Cuza Vodă Nr. 6).

Costul unui exemplar broșat 600 Lei, legat în pânză 825 Lei, plus porto.